

Nr. 2294 van het arrest

Nr. 839 Corr. Folio

Nr. 374 V 2003 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^{de} kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDEGEBIED VAN

vrijwillig tussenkomende partij als eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester loco meester
beiden advocaat aan de balie van

tegen :

- 1) geboren te op en,
- 2) geboren te op
samenwonende te

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester advocaat aan de balie van

Beklaagd van :

Te op het goed gelegen gekadastraerd eigendom
van henzelf krachtens een akte van aankoop verleden op 10 juni 1967 door notaris

A. In overtreding van artikelen 44 – 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de artikelen 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, tussen 1 januari 1967 en 1 mei 2000, een chalet en een afdak te hebben gebouwd;

Tussen 1 mei 2000 en 22 april 2002,

B. in overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden.

* * * * *

Gezien het hoger beroep ingesteld op :

- 29 oktober 2003 door het openbaar ministerie tegen beklaagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 18^e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 14 oktober 2003, dat na tegenspraak zegt:

- dat niet bewezen is dat beklaagden bewust de wet overtreden hebben met het oog op het behalen van een resultaat;
- dat aldus de tenlasteleggingen A en B niet bewezen zijn;
- dat beklaagden worden vrijgesproken uit hoofde van de tenlasteleggingen A en B;
- kosten : 126.39 euro (ten laste van de Staat);

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

* * * * *

Gehoord het verslag van mevrouw

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn advies.

Gehoord de vrijwillig tussenkomende eisende partij bij monde van meester
advocaat aan de balie van

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester advocaat aan de balie van

Gelet op het arrest, gewezen door het hof van beroep te Brussel op 14
september 2004;

Gelet op de dagvaarding in vrijwillige tussenkomst van de Gewestelijk
Stedenbouwkundig Inspecteur d.d. 23 en 24 mei 2005;

Gelet op de besluiten van gedaagden en de vrijwillig tussenkomende partij
en de door hen neergelegde stukken;

Bij arrest, gewezen op 14 september 2004 door deze kamer van het hof van
beroep te Brussel, werd het hoger beroep van het openbaar ministerie
ontvankelijk verklaard en werd de zaak voor het overige sine die uitgesteld
teneinde het standpunt af te wachten van het gemeentebestuur te
met betrekking tot de mogelijke opname in het veranninaenregister van de
door beklaagden op hun eigendom te
opgerichte chalet met afdak.

Op 24 oktober 2005 beslist het college van burgemeester en schepenen van
het door de beklaagden opgerichte bouwwerk in het
vergunningenregister op te nemen als bouwovertreiding en het PV te laten
gelden als wettelijke bewijs van het tegendeel van het weerlegbaar
vermoeden van vergunning.

1. Wat betreft het vermoeden van vergunning gebaseerd op artikel 96
§4, 2^{de} lid DRO

Overeenkomstig artikel 96§4,2^{de} lid DRO worden constructies gebouwd na
de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 maar voor het eerste
definitief vastgestelde gewestplan vermoed vergund te zijn geweest tenzij de
overheid 'door enig bewijsmateriaal behoudens getuigenverklaringen' kan
aantonen dat de oprichting gebeurde zonder bouwvergunning.

Het betreft hier met andere woorden een vermoeden juris tantum waarbij de
bewijslast van het tegendeel berust bij de overheid.

In het tussenarrest werd reeds vastgesteld dat de geviseerde constructie
dateert van 1967 terwijl het goed het voorwerp uitmaakt van het gewestplan
van april 1977 zodat beklaagden dit weerlegbaar vermoeden
effectief kunnen inroepen.

Daartoe is, in tegenstelling tot hetgeen de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorhoudt, geen opname van de constructie als 'vermoedelijk vergund' in het vergunningenregister van _____ vereist.

Dergelijke opname is blijkens de tekst van de wet immers het gevolg van de rechtstechniek van het wettelijk vermoeden, niet een daaraan voorafgaande noodzakelijke voorwaarde.

(Vgl. Cass.,13 december 2005

Dit houdt in dat, in geval het wettelijk vermoeden door de overheid niet wordt weerlegd, de vermoed vergunde constructie met een regelmatig vergunde constructie wordt gelijk gesteld en de feiten van de tenlastelegging geen strafbaar karakter vertonen.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur beroept zich op twee bewijsmiddelen om het vermoeden van vergunning te ontkrachten.

1) Het P.V. van vaststelling van 22 april 2002

Hierin stelt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat de bouwwerken werden uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en aldus in overtreding zijn met het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

In het P.V. van verhoor van beklagde _____ d.d. 30 september 2002 wordt verklaard dat er wel degelijk een bouwtoelating werd verleend door

Deze verklaring vindt steun in de op 10 augustus 1976 door de beklagde bekomen bouwtoelating met betrekking tot een garage achter de betreffende chalet.

Het zou immers van een gebrek aan coherentie getuigen toelating te verlenen voor de bouw van een garage bij een reeds bestaand bouwwerk wanneer dit laatste op zich niet zou vergund zijn.

Voorts is er geen enkel concreet bewijs van de niet naleving van de, overigens niet nader gepreciseerde, stedenbouwkundige voorschriften ten tijde van het oprichten van de constructie noch ligt er enige vaststelling van overtreding dan wel ander bewijskrachtig ondersteunend stuk daterend uit de periode van of binnen redelijke termijn na het oprichten van de constructie voor.

In de gegeven omstandigheden en na afweging van de bewijsmiddelen van de betrokken beklagden en de overheid, acht het hof het P.V. van 22 april 2002 niet voldoende om het wettelijk vermoeden van vergunning te ontkrachten.

2) De beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d.
24 oktober 2005

Deze beslissing betreft meerdere constructies en is gestoeld op P.V.'s van vaststelling van 2002 , hierin begrepen het sub 1) nader gespecificeerde, maar voegt hier in wezen niets aan toe.

Zij heeft bovendien geen bindend karakter, maar kan zowel door de beklagde als door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in vraag worden gesteld, hetgeen overigens het geval is van zijde van de beklagden, die een vordering tot vernietiging van deze beslissing voor de Raad van State hebben ingeleid.

Op grond hiervan wordt het vermoeden van vergunning evenmin weerlegd.

Gelet op het voorgaande kan de beklagden geen inbreuk ten laste gelegd worden en dringt zich de bevestiging van het bestreden vonnis op alsmede de afwijzing van de herstellvordering.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
Rechtsprekend na tegenspraak;**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

24 van de wet van 15 juni 1935;
210 en 211 van het wetboek van strafvordering;

Het tussenarrest verder uitwerkend;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Wijst de herstellvordering af;

Laat de kosten van het hoger beroep ten laste van de Staat.

Aldus gevonnist door :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de vijftiende kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek;

en, gezien de wettige verhindering van de uitspraak bij te
wonen,
uitgesproken in openbare terechtzitting van dezelfde kamer op **3 oktober
2006**,
overeenkomstig de beschikking van de heer Eerste Voorzitter van 21
september 2006, en dit bij toepassing van artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek;

waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
substituut-procureur-generaal,
e.a. adjunct-griffier.